

Lukas Göthman

Sanity makes no difference

6 mars – 5 april 2008

vernissage 6 March 18 - 20 pm

Roger Björkholmen Galleri

Kommendörsgatan 15

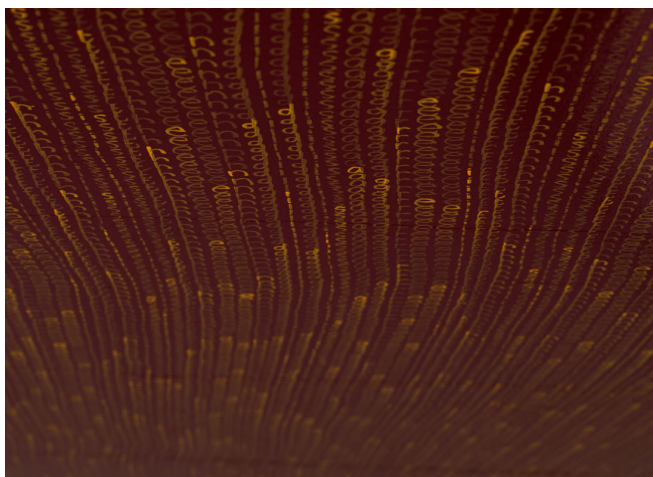
I Lukas Göthmans lyriska målningar ser vi textlager utspridda över monokroma färgytor. Den rumsliga komplexiteten får en att tänka på tredimensionella landskap där topografins konturer frammanas av den varierande tjockleken på färgen i bokstäverna. Det finns en uträknad avhängighet mellan textens och bakgrundens färger, som om de endast tagna tillsammans kan skapa den där speciella känslan eller stämningen som är utmärkande för de olika målningarna.

Lukas Göthmans måleriska process är baserad på automation eller en uppsättning självpålagda regler. Men intressant nog förvandlas det som från början är en formell målerisk process till ett meditativt tillstånd för konstnären och konstverket blir till ett kommunikationsverktyg.

Det finns något starkt, gripande och samtidigt vackert och ödmjukt över upprepandets handling – i det faktum att man tar sig tid att göra samma sak gång på gång. Genom arbetet att följa bokstavslinjerna och orden på duken tills de förvandlats till innebörd kan betraktaren låta sitt medvetande sjunka ner i ett visuellt mantra. "When I am done you will never die", viskar en av Göthmans målningar flera tusen gånger om. Andra säger: "One second later everything will change" eller "If this is the end I disagree". Intressant nog uppstår det i hans målningar ett förhållande mellan formell struktur och ett tillstånd av meditation.

Lukas Göthmans verk berättar om besök i olika mentala tillstånd, som frånvaro och närvaro. Men samtidigt försöker hans verk inte övertyga oss om någonting utan de kommer fram till en tanke och går sedan vidare. Och sedan översköjs vi av alla dessa budskap, gång på gång. Ibland blir överflödet lekfullt som till exempel i en målning där det upprepade gånger står: "I loved 100 000 times I died 100 000 times". Men alla innebörder förefaller vara sanna eller till och med monumentala tack var sin slående omedelbarhet.

Utställningen SANITY MAKES NO DIFFERENCE utgörs av 15 textverk, som ingår i serien, är målade på en intensivt röd bakgrund med kadmiumgul text. Textmassan är tematiskt sammansatt om melankoli, ensamhet och attityd till livet.

Lukas Göthman

Sanity makes no difference

6 March – 5 April 2008

Opening 6 March 6 - 8 pm

Roger Björkholmen Galleri

Kommendörsgatan 15

Lukas Göthman's lyrical paintings show text layers spread over monochromatic color surfaces. Their spatial complexity brings to mind three-dimensional landscapes where the contours of the topography are caused by the varying thickness of paint in the letters. The letters as markings have a capacity to shift the weight of the optical composition and direct the flow of the work. Göthman's choice of background colors includes electric blues, blacks and whites, and now most recently an intense red with the name Alazarin Crimson, but more rarely subtle pastels. There seems to be a calculated dependency between the color of the text and that of the background as if in unification only they are able to produce that special feeling or an atmosphere characteristic to every painting.

Lukas Göthman's process of painting is based on automation or sets of self imposed rules. What is initially started as a formal process of painting becomes a meditative state for the artist, and the work of art a vehicle for communication.

There is something captivating and at the same time beautifully humble in the act of repetition – in taking the time to repeat. Through the labor of following the lines of letters and words on canvas until they become meanings the viewer can drown his or her consciousness in this visual mantra. "when I am done you wil never die", whispers one of Göthman's paintings thousands of times over. When others state, "one second later everything will change" or "If this is the end I disagree". His paintings come to create a relationship between formal structure and **meditativeness**.

Lukas Göthman's work tells of visits to various mental states, those of absence and presence. There is a strange familiarity in his messages, as if one has perhaps already been in that very same place in one's own mind. At the same time his works are not trying to convince us of anything, but rather, they arrive at a thought and then move on. And then these messages are given to us in excess, thousands and thousands of times over. Sometimes drowning us with this overflow seems playful, when for example one painting reads repeatedly "I loved a 100 000 times I died a 100 000 times". But nevertheless every meaning appears true or even monumental due to its striking directness.